

18.04.2019 № 1659 / 6/99-99-14-05-01-15 / НК

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист про надання податкової консультації щодо застосування РРО при здійсненні розрахунків за реалізовані товари з допомогою мобільних платіжних пристроїв (POS-термінали) та з порядку статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Правовідносини у цій сфері регулюються Податковим кодексом України (далі – Кодекс), Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265).

Відповідно до пункту 296.10 статті 296 Кодексу реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) не застосовуються платниками єдиного податку:

першої групи;

другої-четвертої груп (фізичні особи – підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1 000 000 гривень застосування реєстратора розрахункових операцій для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

Норми цього пункту не поширюються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Законом № 265 визначено правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування РРО у інших законах, крім Податкового кодексу України, не допускається.

Відповідно до статті 2 Закону № 265 розрахункова операція – приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), видача готівкових коштів за повернутий покупцем товар (ненадану послугу), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару (послуги) банком покупця або, у разі повернення товару (відмови від послуги), оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Місце проведення розрахунків – місце, де здійснюються розрахунки із покупцем за продані товари (надані послуги) та зберігаються отримані за

реалізовані товари (надані послуги) готівкові кошти, а також місце отримання покупцем попередньо оплачених товарів (послуг) із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо (стаття 2 Закону № 265).

Згідно з пунктом 2 статті 3 Закону №265 суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або безготівковій формі, зобов'язані видавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми на повну суму проведення операції.

Разом з цим, РРО та розрахункові книжки не застосовуються при продажу товарів (крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення) (наданні послуг) фізичними особами-підприємцями, які відносяться відповідно до Податкового кодексу України до груп платників єдиного податку, що не застосовують РРО (пункт 6 статті 9 Закону № 265).

Також РРО не застосовуються у разі здійснення розрахунків виключно у безготівковій формі (шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установу банку).

Отже фізичні особи-підприємці, які обрали другу та третю групу спрощеної системи оподаткування, при здійсненні розрахункових операцій можуть не застосовувати РРО за таких умов: відсутності у продажу технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення, не перевищення обсягу доходу за календарний рік більше 1 000 000 гривень, здійснення розрахунків виключно у безготівковій формі (шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установу банку).

У наведеному прикладі при здійсненні розрахунків із споживачами з використанням платіжних карток (за допомогою POS-терміналів) фізичним особам-підприємцям, які обрали другу та третю групу спрощеної системи оподаткування, РРО можна не застосовувати, якщо обсяг їх доходу за календарний рік не перевищує 1 000 000 гривень, ними не здійснюється продаж технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.